

SZIVÁRVÁNY

2005.
MÁJUS

5

FODOR JÓZSEF

TAVASZI DAL

A tiszta rétben kis bogár,
a sárga arany és sugár,
ahogy megy, látni száz színét,
amerre jár.

S ha felszáll, hallasz züm-zenét,
mint pici szárnyát bontja szét;
arany öröm, arany bogár,
mert jön a nyár.

KÁNYÁDI SÁNDOR

MÁJUSI SZELLŐ

Almavirággal
futkos a szellő,
akár egy kócos
semmirekellő.

Kócosnak kócos,
de nem mihaszna,
okot nem ad ő
soha panaszra.

Füttyöget olykor,
mintha ő volna
a kertek kedves
sárgarigója.

Meghintáztatja
ágon a fészket,
leszáll a földre:
fűhegyen lépked.

Illeg és billeg,
s ha dolga nincsen,
elüldögél egy
kék nefelejcsen.

Családcsozor édesanyjának

Egy vastag kartonlapra kistányérral vagy pohárral rajzolj köröket, kisebbet, nagyobbat, annyit, ahány tagú a családotok.

Úgy vágd ki, hogy mindeniknek ujjnyi széles nyaka is legyen. Ezt hátulról erősítsd meg még egy réteg kartonnal, hogy le ne szakadjon, be ne törjön. Most kezdődik az alkotás. Festéssel, színes papírral, fonállal, textillel alakítsd ki minden családtag arcát – lehetőleg úgy, hogy egy picit hasonlítson rá.

Egy kis cserépbe ültetve adhatod át anyukádnak a családbokrétát, de még érdekesebb, ha egy „lepedőfüggöny” mögé bújva bábszínházat rögtönöztök. Mindenki a saját „kartonfejét” mozgatva énekel, versikét vagy egy pár szívből jövő szót mond, pusztit ad a bizonyára nagyon meghatott karton-anyukának.

Beküldte a marosvásárhelyi M. Viteazul
Gimnázium tavalyi IV. D osztálya

BAK SÁRA
rajzai

**Az alma nem esik messze a fájától.
Húzd meg – ceruzával – a rokon szálakat gyerek, szülő, nagyszülő között.**

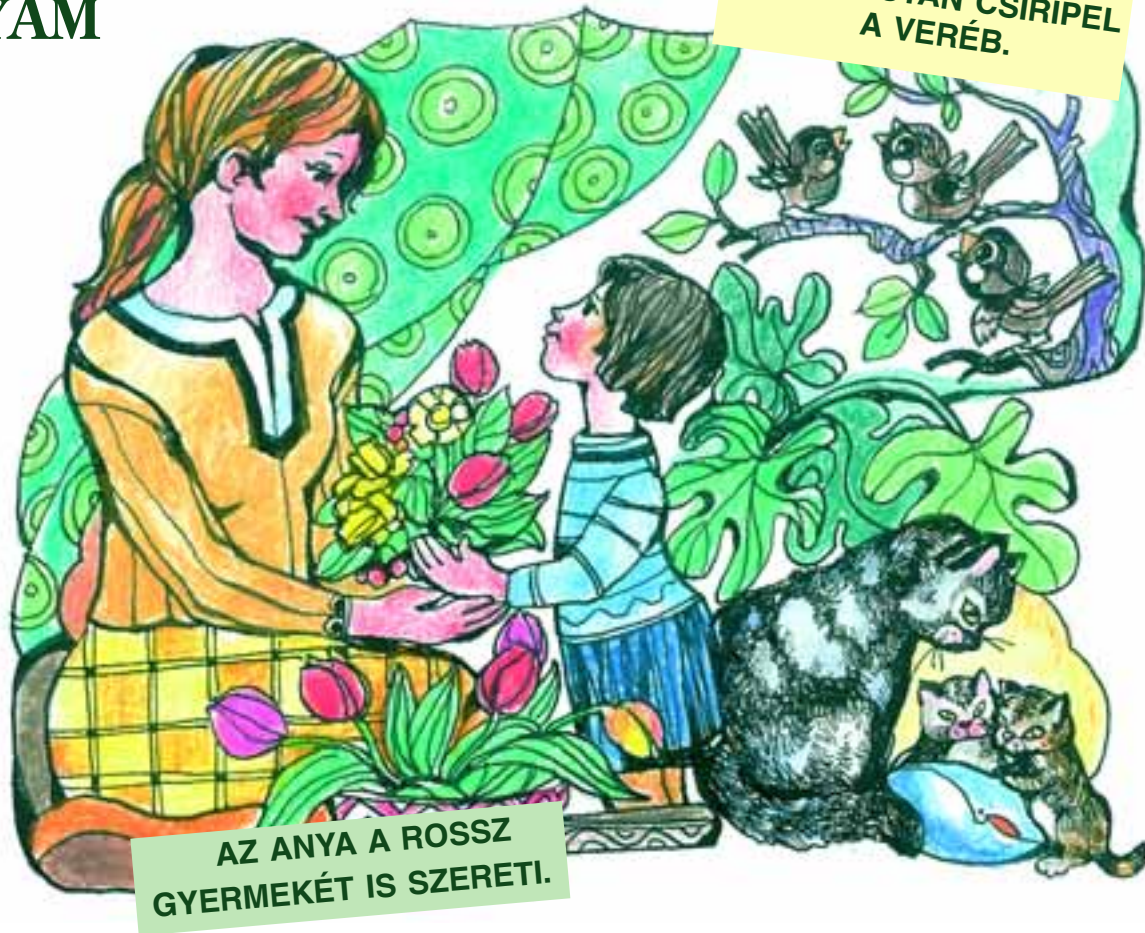
PETRIK JÓZSEF
ÉDESANYÁM

Ha rám tekint
édesanyám,
mintha a Nap
nevetne rám.

Akkor is, ha
gond terheli,
nekem arca
mosolyteli.

Tán nem is az
arcát nézem,
a jóságos
szívét érzem.

– Leszek mindig
jó kisleány,
hogy jó szívvel
nézhess reám.

**ANYJA UTÁN CSIRIPEL
A VERÉB.**

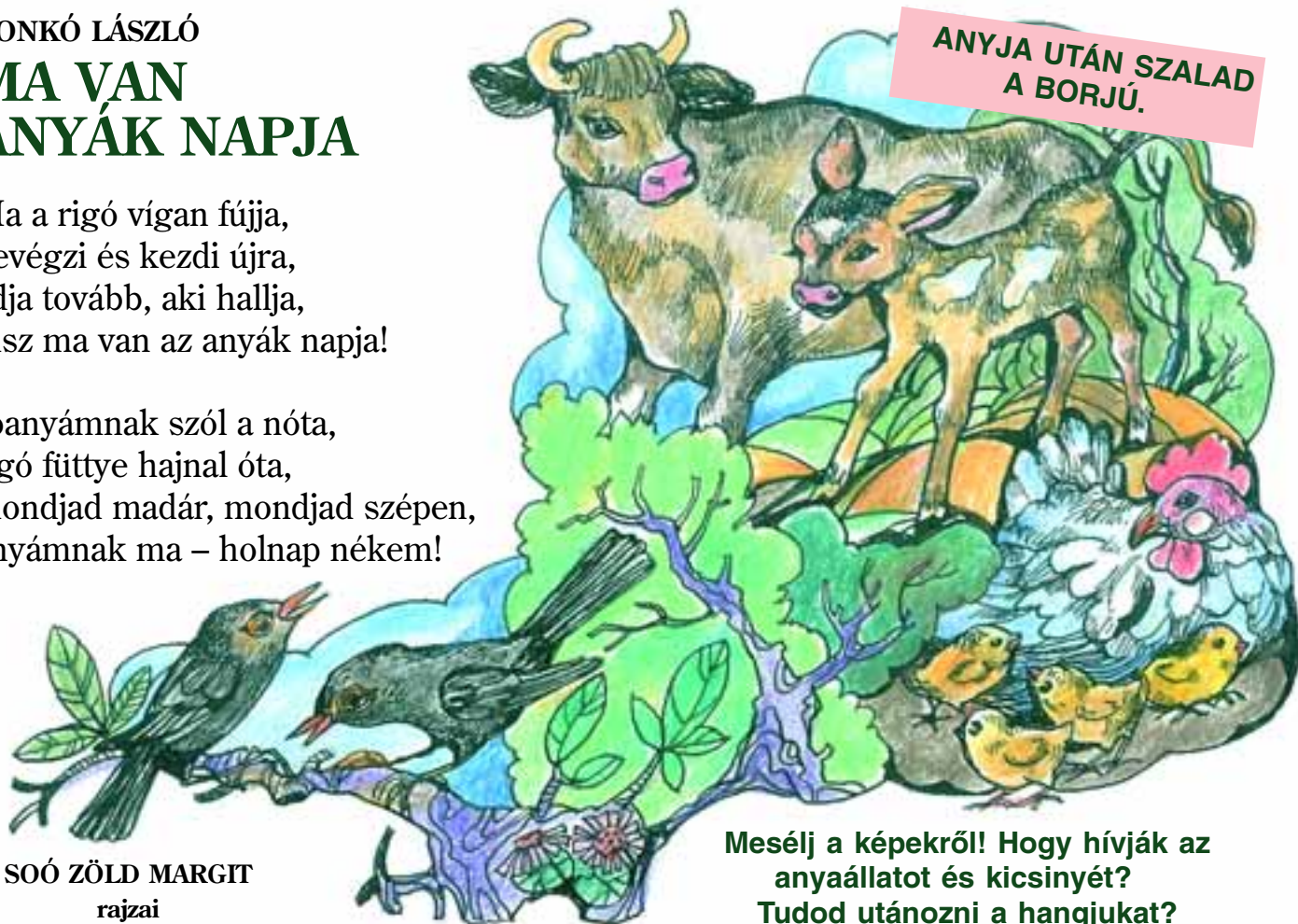
**AZ ANYA A ROSSZ
GYERMEKÉT IS SZERETI.**

DONKÓ LÁSZLÓ
**MA VAN
ANYÁK NAPJA**

Ma a rigó vígan fújja,
bevégzi és kezdi újra,
adja tovább, aki hallja,
hisz ma van az anyák napja!

Jóanyámnak szól a nóta,
rigó füttye hajnal óta,
mondjad madár, mondjad szépen,
anyámnak ma – holnap nékem!

**ANYJA UTÁN SZALAD
A BORJÚ.**

SOÓ ZÖLD MARGIT
rajzai

**Mesélj a képekről! Hogy hívják az
anyaállatot és kicsinyét?
Tudod utánozni a hangjukat?**

A CSODATÉVŐ LEGYEZŐ

Japan mese

Valamikor, igen régen, élt egy fiatal pásztor. Szép szál legény volt, de szegény, mint a templom egere. Egy nap meglátta az öreg halász világszép leá-

nyát, s attól fogva éjjel-nappal ő járt az eszében. Megszerette a lány is a pásztor, még álmában is őt látta. Elhatározták, hogy hamarosan megtartják a kézfogót.

Csakhogy hiába. A halász leányát néhány nap múlva egy vénséges, gazdag kalmár kérte feleségül. A szegény halász odaigérté neki, s ráparancsolt a leányra:

– Mától fogva színét se láthatod annak az ágról-szakadtnak! Mire a hold elfogy, a gazdag kalmár felesége leszel!

Sírt, kesergett a lány, de nem tehetett apja ellen. A fiatal pásztor meg elbujdosott.

Ment, vándorolt, estére sűrű rengetegbe ért. Talált egy odvas, öreg fát, bemászott az odúba, hogy ott húzza meg magát éjszakára.

Ejfél tájban nagy zúgásra-morgásra riadt. A szörnyeteg erdei sárkány röppent a fa alá zsákmányával, egy fehér szakállú öregemberrel. Jó erősen odakötözte a fához, és rárivallt:

– Reggel felfalak! Addig alszom egyet!

És már horkolt is, hogy zengett belé az erdő.

A pásztor nem sokat gondolkodott, kimászott

az odúból, és gyorsan eloldozta az öregembert. Amikor megszabadult, így szólt az öreg:

– Megmentetted az életemet, legény! Fogd ezt a legyezőt. Aki ezzel háromszor meglegyinti magát, egy csapásra megfiatalodik!

Megörült a legény a ritka ajándéknak. Sietett vissza a falujába. Épp aznap volt a lakodalom. Jött is a násznép. Ott lépdelt a szépséges leány a csúf vénség oldalán. Szomorú volt az arca, fehér, mint a vászon.

Megsajnálta a pásztor, gondolta, ha már nem lehet az övé, segít rajta. Odalépett a vén kalmárhoz, elővette bűvös legyezőjét, és azt mondta:

– Fiatalodj meg! – Azzal háromszor meglegyintette.

Kisimultak a ráncok a vénember arcán, fehér haja visszafeketedett, termete kiegyenesedett.

Hanem a mohó kalmár nem érte be ennyivel. Kikapta a legyezőt a pásztor kezéből, és tovább legyezte magát:

– Még fiatalabb akarok lenni! Még fiatalabb!

Szempillantás se telt belé – egy csecsszózó gyerek rugódzott a vén vőlegény helyén a porban.

– Nem menyasszony kell ennek, hanem dajka! – hahotázott a násznép, de nem széledt szét, hanem megülte nyomban a halász leánya meg az ifjú pásztor lakodalmát.

Az egyiptomi fáraó struccotoll legyező alatt hűsült.

Régen a hölgyek, urak díszes legyezővel legyezték vagy legyeztették magukat.

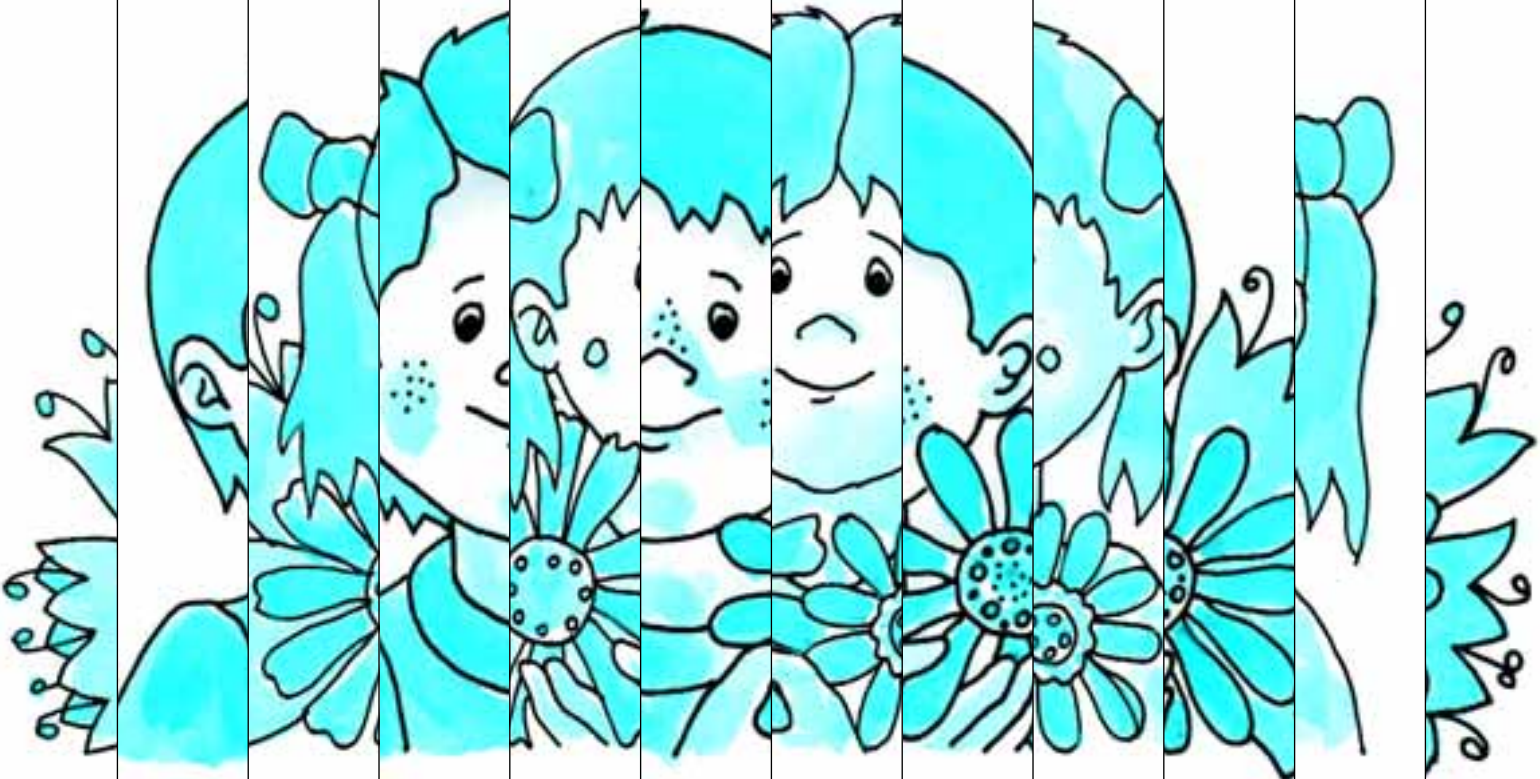
Vágd ki a túlsó lapot, a vonalak mentén hajtogasd legyezővé. Jobbról is szép, balról is szép... és bűvös ereje van: anyukát vidámmá varázsolja.

Cseresznyevirágok díszítik a kecses japán legyezőt.

Az azték indián legyező színes madártollakból készült.

Ist en élitesessen,

Éc des san yo xim !

A tavasz nekünk nemcsak virágot és madárcsiripet hozott, hanem rengeteg virágos-madaras rajzot, írást is. Soroljuk fel, kiktől: **Filip Éva**, Csíkszereda; **Berszán-Árus Dániel**, Gyergyószentmiklós; **Bernáth Péter**, Babes **Ardai István**, Nagyvárad; **Sztrugurás Gergely Tibor**, **Nagy Szilárd**, **Fazakas Pálma**, Marosvásárhely; **Fábián Tamás András**, Bánffyhunyard; **Máxem Henrietta**, Csík-szentdomokos; **Kerestély Andrea**, Szentlélek; **Benkő Edina**, Szászrégen; **Ianoş Abigél**, **Balázs Regina**, **Kubinyi Regina Alexandra**, **Heinrich Gábor**, Szatmárnémeti; **Orbán Attila és Dávid**, Dés; **Mehelean Márkó**, Beszterce; **Nagy Júlia**, Bogdánd; **Elekes Albert**, Szentegyháza; **Prokop Bence**, Kolozsvár; **Partin Anita és Roland**, Szecseleváros; **Rosenfeld Dóra**, Érolaszi; **Györkös Erika Orsolya**, Kolozs; **Mátyus Karolina**, Köpec; **Csiki Antal Tamás**, Ilencfalva; **Menyhárt Tamás**, Balavásár; a **medgyesi 17-es**; a **csíkszeredai 1-es** Napközi; a **körtvélyfájai**, a **nagyvárad** Evangélikus és az Orsolya Óvoda; a **zabolai I. B**; a **baróti I.**; az **érkörtvélyesi II. B**; a **sarmasági I.**; a **szilágysomlyói II. F** osztály; a **szászrégeni P. Maior** Iskolaközpont I.; a **gyergyószentmiklósi** Salamon Ernő Líceum I. A osztálya.

Boldog májust kíván barátotok, a **Szivárvány**

A márciusi Szivárványban megjelent Koksa története az *Üssed, üssed, botocskám* című magyar népmesére emlékeztet. Könyvjutalmat nyertek: **Páll Denisz**, Nagyiratos; **Mikó Anna**, Nagykaroly és **Ráduly Péter**, Póka.

Kaputartó játék

Üljetek körbe. Két gyerek összefogott kézzel, fejetek fölött kaput tartva körbe sétál. Az utolsó ütemnél gyengéden ütögetik a két gyerek fejét, akikhez éppen odaértek. Ez

lesz a következő körbejáró pár.

Forrai Katalin könyvéből.
Beküldte Kajtor Mária, nagyvárad-i óvónő.

Szívd fel, begyem!
Karikázd be azokat a dolgokat, amelyeket
fel tud szívni a porszívó!

Megismered,
melyik ormány hová tartozik? Kösd össze.

ZÁGONI BALÁZS

PORSZÍVÓS MESE

Amikor Barni kicsi volt, nagyon félt a porszívótól. Apa egyszer bekapcsolta – pont Barni mellett. Barni megijedt, és gyorsan felmászott az ágyra. Nem is jött le onnan, amíg Apa el nem pakolta a porszívót. Ezután, ha Apa elővette a kerek, sárga, zúgó masinát, aminek hosszú, kígyós karja van, és nagy szája, Barni iszkiri, az ágyra mászott, ott is a legnagyobb díszpárna tetejére.

Ami még rossz volt az egészben, hogy a porszívó Barni ágya alatt lakott, és Barni eszténként attól félt, hogy kibújik onnan, elkezd zúgni, és őt felszívja, miközben alszik.

Aztán amikor nagyobb lett, már nem félt annyira a porszívótól. Ott topogott Apa mellett, és csak akkor ugrott félre, amikor a porszívó szája túl közel ért hozzá. Néha azt játszotta, hogy egy legó kockát a szőnyegre tett éppen ott, ahol Apa épp porszívózott. Ilyenkor vagy az történt, hogy Apa észrevette a kockát,

felvette a földről, és kicsit megszidta Barnit, vagy nem vette észre, és akkor a porszívó felszippantotta a legót. Ebben az esetben Barni sírni kezdett, hogy „megette a kockámat, megette a kockámat!” és Apának szét kellett szedni a porszívót, hogy megkeressék a legót. De Barni ekkor már nem félt attól, hogy a porszívó őt is felszívja, mert látta, hogy ha a kisautóját teszi oda, azt már nem tudja bekapni ez zúgó szerkentyű. Hát akkor még őt, aki

már olyan nagy kisfiú! És észrevette azt is, hogy a porszívó hátán van egy lyuk, és ott meleg levegő jön ki. Néha oda tette a kezét, felmelegítette, és az arcára tapasztotta.

Amikor még nagyobb lett, azt kérte Apától, hogy segíthessen porszívózni. Nagyon megszerette a porszívózást, legszívesebben minden nap porszívózott volna. De sajnos ezt Anya nem engedte. Ilyenkor csak felült a porszívó hátára, előre-hátra gurigázott vele, és

azt képzelte, hogy ez egy sárga versenyautó.

Aztán egyszer Barni igaziból összebarátkozott a porszívóval. Ez úgy történt, hogy éjszaka mocorgást hallott az ágy alól. Kibukkant a fekete cső, majd kigurult az egész porszívó.

– Barni, gyere, ülj a hátamra! – mondta.

– Te tudsz beszélni? – ámult el Barni.

– Én nemcsak beszélni tudok... Ülj a hátamra, és mindjárt meglátod!

– De pizsamában vagyok!

– Ne törődj vele, csak kapaszkodj jól. És csendben légy, Anyáék nehogy meghallják!

Barni nem kérte magát többet. Kimászott a kicsi ágyból, és felült a porszívó hátára. Az gurult egy kicsit a szőnyegen, majd a levegőbe emelkedett, és egy kanyarral kirepült a nyitott ablakon. Felemelkedtek az utca fölé, elrepültek Lukrécia néni boltja fölé, a troli-megálló fölé, az óvoda fölé.

– Gyorsabban nem tudsz repülni?

– Dehogynem, csak csavard el a gombot a hátamon! – mondta a csodaporszívó.

Barni elcsavarta a gombot, ekkor a porszí-

vó hátából még erősebben jött ki a levegő, és olyan gyorsan kezdett repülni, hogy Barni majdnem lepottyant róla.

– Hova repülünk?

– Vásárhelyre!

Egy szempillantás alatt Bé tataék háza fölött voltak. Egy lámpa sem égett. A porszívó leereszkedett az ablakhoz. Barni egy icipicit megkocogtatta, de nem történt semmi. Barni nem akarta felkölteni őket, ha már ilyen jól alusznak, ezért gyorsan továbbrepültek.

– Hova menjünk, Barni?

– A tengerre!

És egy pillanat múlva már a hullámozó tenger fölött voltak. A porszívó lejjebb ereszkedett, úgyhogy Barni lába a hideg vízbe ért. Barni nézte a sötét, hideg, hullámozó tengert, és fázni kezdett.

– És most hová menjünk?

– Haza, a meleg ágyikóba! – mondta Barni, és egy szempillantás alatt otthon is voltak.

– Csodaporszívó vagyok – mondta a porszívó, és szépen begurult az ágy alá. – De ne

UNIPAN HELGA rajzai

mond meg senkinek!

– Jó – suttogott Barni, és bebújt az ágyba, de előbb még megsimogatta a porszívót.

– Jó éjszakát!

– Neked is! – gurult be az ágy alá a porszívó.

Másnap Anya annyit látott, hogy Barni matatja a porszívót, és sugdos neki valamit.

– Miről beszélgettek? – kérdezte.

– Titok! - válaszolt Barni. - Nem mondhatom meg, mert ez egy csodaporszívó!

DÉNES GYÖRGY

FALÓ

Nézd csak! Ott vágat egy faló!
Sörénye is fából való.

Fa a kantár, fa a nyereg,
faragta egy pásztorgyerek.

Míg formázta, míg cifrázta,
valóságá lett az álma.

Hallod? Fölnyerít a faló,
s dobbant. Pedig fából való.

Vágd ki,
és ragaszd a
helyükre a ló-
szó-kártyákat.

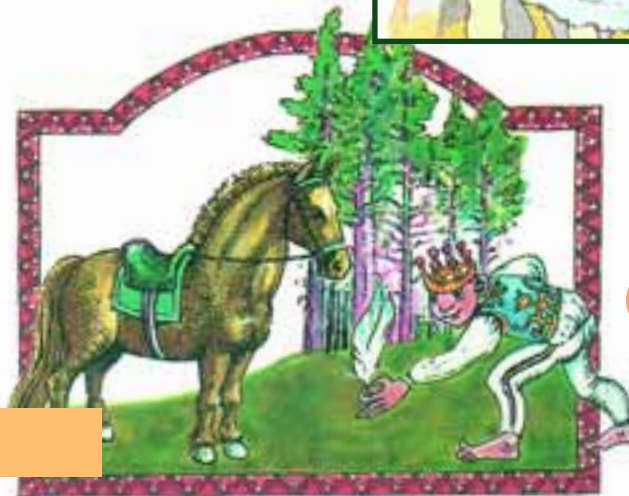
CSEH KATALIN

LÓVÁSÁRBAN

Itt a deres, almásderes,
szürkefakó és pej kó,
telivér s a zabra váró;
kese lábú, büszke ráró;
hátsmén és tenyészló,
versenycsődör s igásló:
sok gyönyörű paripa,
s csupa ében kabala.
Lassan üget a gebe,
begyógyult már a sebe.
Az ott meg a táltos ló,
– sörénye láng: lobogó,
gyémántszőrén nyeregpárna –,
eladó-e, s mi az ára?

Jó ló után
porzik az út.

A lónak zab
kell, nem ostor.

A lónak négy
lába van, mégis
botlik.

GEBE

HÁTASMÉN

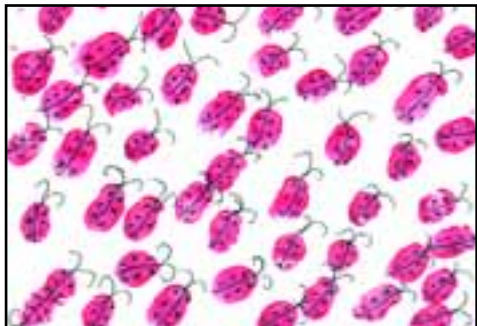
HINTALÓ

IGÁSLÓ

TÁLTOS LÓ

Máma – bevallom – sírdogáltam egy kicsit, amikor Vízirigó behozott Kolozsvárra, hogy diktáljam le májusi levelemet annak az öreg bácsinak, aki engem kitalált. Azért búsultam el magam, mert eszembe jutott, hogy májusban lesz, még piros Pünkösöd napja előtt – egy igen szép ünnep. Olyan ünnepnap, ame-

20 Fábíán Enikő, Gógán

lyen Ti, kedves Barátaim, virággal, magatok-készítette ajándékokkal lepítetek meg azt, aki a legjobban szeret Benneteket, akinek a legtöbbit köszönhetitek ezen a földön: Édesanyátokat.

Május első vasárnapja – Anyák Napja. Hát épp ezért sírtam el magam, hogy énnekem nincs édesanyám. Én a meséből születtem. Ezt így el is mondtam az én öreg bácsi barátomnak, aki elmosolyodott:

– Igazad van, Csipike, és még sincs igazad. Igaz, neked tényleg nincs édesanyád. De Téged is az súgott a fülembé, aki az Édesanyákat teremtette. És azért nincs igazad,

mert amit az Édesanyák jelentenek, a szeretet – mégis beléd oltódott. Szereted az erdőt és minden lakóját. Szereted kis barátaidat, levelezőtársaidat, és ők is nagyon szeretnek Téged. Ezért a

te hónapod is a virágzó május, amelyben az Anyák Napját, a Pünkösödöt, a szeretetet ünnepeljük.

Osváth Egon Csaba,
Marosvásárhely

kiváltképpen Anyák Napján
gondolatok egy kicsit rám is,
apró törpe barátokra, aki-
nek nincsen ugyan édesanyja,
de nagyon szeret mindannyio-
tokat. És nemcsak Anyák
Napján, nemcsak májusban.

Na, már nem pityergek.
Várom leveleiteket.

Mit mondjak? Ettől
valamennyire megvi-
gasztalódtam, mert én
tényleg szeretem erdei
barátaim – a pákosz-
tos Kukucsit is –, és na-
gyon szeretlek Benne-
teket. Mindnyájatokat.
Arra kérek tehát, a
szép május hónapban,

Melyhez ha-
sonló jókat,
CSIPIKE

Kleszken
Melinda,
Szentjobb

Menyhárt
Tamás,
Balavásár

Ladó
Krisztina,
Csíkszereda

Címlap:

**Osztian Pálma,
Marosvásárhely**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVI. évfolyam, 285. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő.
A szerkesztőség postacíme: 401050 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/541323.
E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bank-
számlára várjuk: Cont RO14RNCB2200000005690001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR -
EDITURA S.R.L.** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában.
ISSN 1221-776x.

Ára 12000 (1,2) lej

Érkezik a sok madár,
Fészküket megjavítják.
Kéményünkön hangosan
Kelepelget a gólya.

**Brettschneider Petra,
Nagybánya**

A madár dalol a fán,
Hangos tőle a határ,
Rügyezik a mandula,
Kinyílik az ibolya.

**Alföldi-Lakatos György,
Nagybánya**

**Judik Benjámín,
Kisiratos**

Ígérem, ha nagy leszek,
két kezemmel óvlak meg.
Köszönöm, hogy létezel,
minden rossztól megvédel.
Orzac Lilla, Nagybánya

**Tolnai Eszter,
Szilágyfőkeresztúr**

Alszik a papa, éber a mama.
Kinn játszik a gyerek,
Boldogan megyek.

Boldizsár Paula Heidi, Kraszna

**Kozma
Aletta,
Kolozsvár**

**Havran
Eszter,
Nagyvárad**

Kiss Renáta, Völcsök

Édesanyám a kiskertben
a virágot nézi,
és ragyog rá egy szép napsugár,
az égből őt nézi.
Édesanyám meglátja,
mosoly ül az arcára,
ragyogó arca piros lesz.
Piros, mint a virág,
Édesanyám egy szép virág,
szebb, mint az egész világ.

Baba haja, szőke haja,
kis pillangó szállt reája.
A pillangó elröpült,
a baba szája legörbült.
Bódiss Boglárka, Margitta

KEDVES CSIPIKE!

Köszönöm a levelet, örültem neki. Szomorú vagyok, mert az iskolában nem a Szivárványt adják, de az öcsém az óvodában azt kapja, és én mindig ellopom tőle.

Én is szeretnék törpe lenni, és elmenni hozzátok. Voltunk piknikezni az erdőben, de nem láttalak. Ha én lennék a búbajos boszorka, akkor odavarázsolnám magamat nálatok, de anyukám sírna utánam.

Urbanovics Marika, Érszalacs

Én 5 éves fiúcska vagyok. Szeretem a Szivárványt. Most mumpszos vagyok, és sokat vagyok egyedül itthon. Kifestem a képeket, nézem a rajzokat. Többet nem írok, elfáradt a kezem, mert ilyen sokat még nem írtam. Most tanulok írni. Minden jót, Csipike, vigyázz magadra!

Pál András Emilke,
Székelylengyelfalva

Egy szép, napos délután egy kis veréb berepült apához az üzletbe. Szegényke vergődött egy oszlopnál, de szerencsére apa megmentette. Amikor fel akarta venni, ijedtében megcsípte az ujját. Apa az ajtóhoz vitte, és ott az anyja már várta. Csiripeltek egymásnak, és boldogan elrepültek.

Székely Bernadett, Margitta

Volt egyszer egy vadgalamb, aki az ablakunk előtti fa ágára rakta a fészket. Nagyon megörültem neki. Néha el szokott repülni egy kis időre. Egy picike tojás van a fészkében. Minden nap hosszú ideig nézem az ablakon át. Alig várom, hogy kibújjon a tojásból a galambfióka.

Miklós Annamária,
Margitta

Kosztá Frida, Tordatúr

**A kolozsvári
56-os Óvodában
9 csoportból kettő
magyar. Simon Emese
óvó néni kuckókat
alakított ki a
szerepjátékokhoz.
Ezekben játszik 22
vidám csemete.**

